

Лъвоветъ бѣха вече излѣзли на манежа. Примусъ бѣше на две крачки отъ изхода на тунела. Щомъ Едеръ се показа тукъ, той се обърна срещу него, готовъ да се хвърли отгоре му. Като видѣ настрѣхналата грива и широко разтворенитѣ гледачи на лъва, Едеръ се отдрѣпна назадъ и протегна лѣвата си ржка съ сопата. Примусъ заби жбитѣ си въ сопата и съ трѣсъкъ я пречупи надве.

Едеръ натисна спусъка на револвера, но изстрелъ не последва. Натисна втори пжтъ—пакъ сжщото. Въ това време Примусъ, освирепѣлъ напълно, врѣза жби въ лѣвата ржка на Едера. Като видѣ, че револвертъ нѣма да стреля, Едеръ го подхвърли въ ржката си, улови го за цевъта и съ дрѣжката почна да удря Примуса по главата. Рифи се притече въ помощъ на брата си. Едеръ успѣ и него да удари съ дрѣжката по главата, но това бѣше последното му отбранително движение. Рифи се

Примусъ врѣза жбитѣ си въ ржката
Едера

вцепи въ дѣсната ржка на укротителя и заедно съ Примуса го потеглиха къмъ манежа. Едеръ съ всичка сила се опираше съ краката си о пода, за да не го изтеглятъ лъвоветъ къмъ срѣдата на манежа: тамъ тѣ въ мигъ биха го разкжсали.

Емилъ и служителитѣ почнаха да биятъ презъ решетката лъвоветъ съ сопи по главитѣ. Но напраздно. Едеръ чувствуваше, какъ губи сили и стори му се, че ще изгуби и съзнание.